

Substiller. Jeg skal begynde med § 16, hvortil Udvalget ikke har stillet noget Endringsforslag; men jeg maa dog tillade mig at henbise det ærede Thing og navnlig den ærede Minister til, hvad Udvalget om denne Paragraph har udtalt i Betænkningen. Udvalget formener nemlig, at Frederiksborg ikke er noget heldigt beliggende Sted for Stamstutteriet, at dette derfor bør flyttes hen til et Sted, der ligger nærmere ved de egentlig hesteopdrættende Egne i Landet, og da Sjælland er den Deel af Landet, som formeentlig har den største Interesse for Hesteavl, og hvor den største Hesteopdrætning finder Sted, formener man, at Sjælland er det Sted, hvortil Stamstutteriet bør flyttes, og man har derfor henstillet en saadan Flytning af Stamstutteriet til Indenrigsministerens Overveielse og Udførelse, saasnart Omstændighederne tillade det og det kan lade sig gjøre uden særdeles store Udgifter for Statskassen. Til § 17 er der under Nr. 22 stillet et Endringsforslag af Mindretallet, som gaaer ud paa, at Nr. 1 i Paragraphens første Punktum, der omhandler Fuldblodsstoddet, skal udgaae, idet Mindretallet ikke vil, at der i Stamstutteriet skal være noget Fuldblodsstod; Udvalgets Fleertal har ikke kunnet slutte sig til dette Forslag; ihvorvel man ikke sætter nogen stor Priis paa Fuldblodsracen, saa mener Fleertallet dog, at, naar man i det Hele taget skal have et Stamstutteri, saa bør det ogsaa omfatte et, om endogsaa kun et lille Fuldblodsstod, og det saameget mere, som det jo dog ikke kan benægtes, at ikke saa her i Landet sætte Priis paa Heste af denne Race. Udvalgets Fleertal har foreslaaet at forandre Nummerfølgen for de Stod, som omhandles i Paragraphen, idet man har foreslaaet, at det hvidfødte Stod sættes som Nr. 1, det frederiksborgske Stod som Nr. 2, og at derimod Fuldblodsstoddet opføres som Nr. 3, hvorved man har villet tillkjendegive, at man sætter mindst Priis paa Fuldblodsstoddet. Udvalgets Fleertal har ikke noget imod, at det frederiksborgske Stod forøges ud over det Antal Hingste og Hopper i Stamstutteriet, som er bestemt i Lovens af 31te Marts 1852, idet man er gaaet ind paa at udvide Antallet til det, der er bestemt i Lovudkastet, nemlig til 20 Følhopper

og 3 å 4 Hingste, men ved Siden heraf har man dog formeent ikke at kunne tiltræde Lovudkastets Bestemmelse i saa Henseende, uden med den Tilspøining, der findes udtrykt i Fleertallets Forslag, idet man nemlig har fundet det nødvendigt i Interesse af den frederiksborgske Race at optage en Bestemmelse om, at 10 Hopper i det frederiksborgske Stod ikke maae parres paa anden Maade end den, der er bestemt i Lovens af 31te Marts 1852 § 18 Nr. 2, nemlig den, at Hopperne skulle bedækkes af en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race, eller af en Fuldblodshingst. Man har derved villet opnaae, at den frederiksborgske Race blev saa constant som mulig, og man har tillige derved villet forsætte det i Lovens af 31te Marts 1852 bestemte Forsøg for om muligt derved, nemlig ved en fortsat Parring paa den af mig nævnte Maade, at komme til et Resultat, hvoraf det kunde fremgaae, om en fortsat Parring paa den foreskrevne Maade vilde kunne frembringe et for vor Hesteavl tjenligt Hesteslag. Naar derimod Hoppernes Antal i det frederiksborgske Stod naaer ud over 10 Stkr., da har man formeent at kunne give Stutteribestyrelsen og Controlcommissionen et noget friere Spillerum med Hensyn til Parringen af de Hopper, der er flere end de nævnte 10 Stkr., idet man har foreslaaet, at Stuttericommissionen da kunde lade Parringen foretage for de nævnte Hoppers Vedkommende, ogsaa med Hingste af en anden Race, dog at Parringen, ogsaa for disse Hoppers Vedkommende, skal foregaae med Hingste, der staae den frederiksborgske Race saa nær som mulig. Et Mindretal af Udvalget har stillet et Endringsforslag under Nr. 25, som jeg skal overlade til de Herrer selv at motivere. Under Nr. 26 har Udvalget stillet et Forslag, hvoraf den første Deel er en ligefrem Følge af det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet til § 10, og som er vedtagen; den anden Deel af Forslaget gaaer ud paa, at „det skal være Stutmesteren magtpaaliggende, at saaniange af Stutteriets Hingste som muligt anvendes til Landhoppers Bedækning“; man har derved villet opnaae, at Hesteavlens Forbedring ogsaa fremmedes igjennem Stamstutteriet, og man har anseet det for hensigtsmæssigt at give Stutmesteren et udtrykke-